

eos, dixitque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

OFFERTORIUM (*Ps. 118, 47 et 48*) Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

SECRETA - Sacrificiis præsentibus, Dómine, quæsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ proficiant et salúti. Per Dóminum.

COMMUNIO (*Ps. 5, 2-4*) Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, ut Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

POSTCOMMUNIO - Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum.

neviděli nikoho, leč samého Ježíše. A když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš říka: Nepovídejte nikomu o vidění, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 118*) Rozjímáti budu o přikázáních tvých, která velmi miluji a pozdvihnu rukou svých k přikázáním tvým, jež miluji.

TICHÁ MODLITBA - Na přítomné oběti, Pane, prosíme, pohlédni usměřen, ať prospějí i zbožnosti naší i spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Ž. 5, 2-4*) Všimni si volání mého; pozoruj hlas mé modlitby, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě se budu modlití, Pane.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které obcerstvuješ svými Svátostmi, rovněž popřál tobě důstojně sloužití libými mravy. Skrze Pána.

INTROITUS (*Ps. 24, 6, 3 et 22*) Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt: ne umquam dominentur nobis inimici nostri, líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris. (*Ps. ib. 1-2*) Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubescam. V. Glória Patri, et Fílio.

ORATIO - Deus, qui conspicias omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

LÉCTIO Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses (*I, c. 4, 1-7*).

Fratres: Rogámus vos et obsecrámus in Dómino jesu: ut, quemádmódu accepístis a nobis, quómódo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim, quæ præcepta déderim vobis per Dó-

VSTUP (*Žalm 24, 6, 3 a 22*) Rozpomeň se na slitovány svá, Pane, a na svá milosrdenství, jež od věčnosti trvají; nechť nikdy nad námi nepanují naši nepřatelé. Osvobod' nás, Bože Israele, ze všech úzkostí našich. (*Ž. tamt. 1-2*) K tobě, Pane, pozdvihl jsem duši svou, Bože můj, v tebe doufám, nebudu zahanben. V. Sláva Otci i Synu.

MODLITBA - Bože, jenž vidíš, že jsme veškeré síly zbaiveni, opatruj nás vnitř i zevně, abychom byli ode všech protivenství chráněni na těle a od zvrácených myšlenek očistěni na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

ČTENÍ z prvního listu sv. apoštola Pavla k Thesaloničským (*4, 1-7*).

Bratří! Prosíme vás a zapřisáháme v Pánu Ježíši, abyste tak žili, jak jste byli od nás poučeni, že máte žítí a Bohu se líbiti, abyste vždy více prospívali. Víte zajisté, která přikázání jsem vám dal skrze Pána Ježíše. To jest totiž

minum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineátis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore; non in passione desiderii, sicut et gentes, quæ ignoránt Deum: et ne quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædiximus vobis et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem: in Christo Jesu, Dómino nostro.

GRADUALE (*Ps. 24, 17-18*) Tribulationes cordis mei dilatatae sunt: de necessitatibus meis eripe me, Dómine. V. Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte ómnia peccata mea.

TRACTUS (*Ps. 105, 1-4*) Confitemini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. V. Quis loquétur poténtias Dómini, auditas faciet omnes laudes ejus? V. Beáti, qui cus-

vûle Boží, vaše posvěcení: abyste se zdržovali od smilství, aby každý z vás dovedl nádobu svou (tělo, ženu svou) vlastnit ve svatosti a v počestnosti, nikoli v náruživě žádostivosti, jakož i pohané, kteří neznají Boha, a aby nikdo nezkracoval a nepodváděl v jednání bratra svého, neboť mstitelem toho všeho jest Pán, jakož jsme vám byli dříve pověděli a osvědčili. Vždyť nepovolal nás Bůh k nečistotě, nýbrž k posvěcení v Kristu Ježíši, Pánu našem.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Žalm 24, 17-18*) Soužení srdce mého se rozmnožila; z běd mých vytrhni mne, Pane. V. Popatř na moje ponížení a na mé trápení a odpusť všechny moje hříchy.

TRAKTUS (*Žalm 105, 1-4*) Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho. V. Kdož vylicí veledíla Páně, oznámí všecku jeho chvályhodnost? V. Blahoslavení, kdož zacho-

Tódiunt judícium et faciunt justítiam in omni témpore. V. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (17, 1-9).

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsus seórsus: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuerunt illis Móyses et Eliás cum eo loquéntes. Respéndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse. Si vis, faciámus hic etria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Eliáe unum. Adhuc eo loquente, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácut: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde. Et accessit Jesus, et tétigit

vávají práva a konají spravedlnost každého času. V. Pamatuj na nás, Pane, v milostivosti na lid svůj: navštív nás se svou spásou.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (17, 1-9).

Za onoho času pojal Ježíš Petra, Jakuba a Jana, bratra jeho, a vedl je stranou na vysokou horu; a proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako slunce, roucho jeho pak učiněno jest bílé jako sníh. A hle, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš rozmlouvající s ním. Petr pak promluviv řekl Ježíšovi: Pane, dobře jest nám zde býti. Chceš-li, udělejme tu tři stánky: tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. Když ještě mluvil, hle, oblak světlý je zastínil. A hle, hlas z oblaku řkoucí: Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo; toho poslouchejte. A učedníci uslyševše to, padli na svou tvář a báli se velmi. I přistoupil Ježíš a dotek se jich pravil: Vstaňte a nebojte se. Pozdvihše pak očí svých,